

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

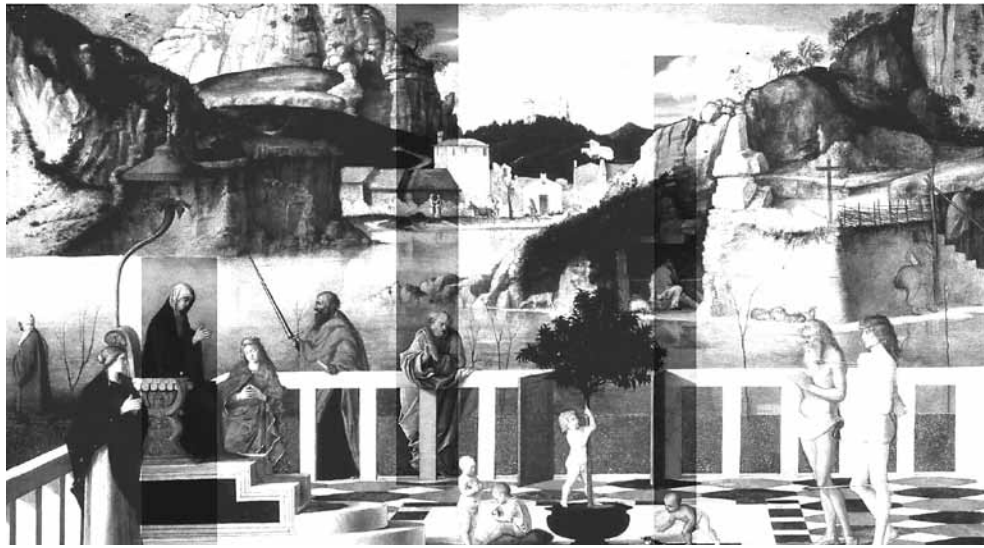
Οι «όλα τα κομματιάζω, όλα τα θρυμματίζω»...

■ ΤΟΥ ΡΟΥΝΤΙ ΡΙΝΑΛΝΤΙ

«**Α**υτό που χρειάζεται η χώρα μας είναι εθνική ομοψυχία και εθνική συναίνεση στην πράξη και όχι μόνο στα λόγια, μακριά από λαϊκισμούς, πατριδοκαπηλίες και υψηλούς τόνους. Διότι μόνο επί αυτής της βάσης, μπορεί η χώρα και να προστατέψει τα κυριαρχικά της δικαιώματα, και να επιλύσει εκκρεμότητες». Τάδε έφη η κ. Μπακογιάννη κατά την παρουσίαση του βιβλίου του πρέσβη ε.τ. Γ. Σαββαΐδη, με τίτλο «Ανάλεκτα Ελληνικής Διπλωματίας». Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε πριν λίγες μέρες στο αμφιθέατρο «Γιάννος Κρανιδιώτης» του υπουργείου Εξωτερικών. Η κ. Μπακογιάννη συνέχισε, δίνοντας τον τόνο του πως εννοεί το πολιτικό σύστημα ότι όλα μπορούν να εστιαστούν στην προσφυγή στη Χάγη: «Η Χάγη δεν ακυρώνει την επικοινωνία με την Τουρκία, τον πολιτικό διάλογο, και σε καμία περίπτωση δεν ακυρώνει την υπεράσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Οφείλουμε λοιπόν, στο σύνολο της προσπάθειας μας, στο σύνολο του στρατηγικού σχεδιασμού της εξωτερικής μας πολιτικής, να έχουμε και εναλλακτικές. Στη γλώσσα της διαπραγμάτευσης αυτό αποκαλείται “best alternative to negotiated agreement”, δηλαδή η καλύτερη εναλλακτική στη διαπραγματευόμενη συμφωνία».

Η Ντόρα σύρει το χορό τη δεδομένη στιγμή για τη Χάγη. Κανείς από τα υπόλοιπα κόμματα (Ν.Δ.-ΣΥΡΙΖΑ-ΚΙΝΑΔ) δεν την ενοχλεί αφού όλοι μετέχουν στο κόλπο. Μάλιστα, όχι μόνο το πολιτικό προσωπικό αλλά σε μεγάλο βαθμό και διπλωμάτες ευθυγραμμίζονται σε αυτόν το σχεδιασμό. Ορισμένες αντιρρήσεις εκφράζονται στο χώρο της Δεξιάς (ανοικτά ο Σαμαράς, εμμέσως και σιωπηλός προς στιγμήν ο Καραμανλής), όμως η τρέχουσα πολιτική κινείται στις ράγες που οδηγούν στη Χάγη. Βέβαια έχουν αρχίσει να μαλλιστραβιούνται (π.χ. Δένδιας/Παναγιωτόπουλος) ενώ η Μπακογιάννη δεν είναι αυτονομημένη αλλά εκφράζει τη γραμμή Μητσοτάκη. Τέλος, σύμπασα η οργανική διάνοηση καλλιεργεί αναλόγως το έδαφος. Αυτή η γραμμή, μαζί με τα ταξίδια Μητσοτάκη, τις επιστολές Πομπέο και τα κολακευτικά λόγια του Τραμπ για τον πρωθυπουργό, αποτελούν υποτίθεται την εφαρμογή μιας συνεκτικής, υπεύθυνης, εθνικής γραμμής που ανταποκρίνεται στα προβλήματα και εγγυάται τάχα ορισμένες κόκκινες γραμμές.

Μόνο που η γραμμή αυτή απλά συγκαλύπτει τον συντελούμενο θρυμματισμό και το κομμάτιασμα της χώρας και οδηγεί σε μια συνθηκολόγηση χωρίς προηγούμενο.

Διαλέχτε: Νησί, θαλάσσια σύνορα, Θράκη, Βορράς-Νότος, ζώνες κ.ο.κ. «Πέντε λεπτά από την Ομόνοια»...

Παλιά διαφήμιζαν ότι πωλούνται οικοπέδα... πέντε λεπτά από την Ομόνοια. Δεν διευκρίνιζαν βέβαια με ποιο μέσο. Έτσι προέκυψε το ανέκδοτο «πέντε λεπτά με Σπούτνικ». Τότε επρόκειτο για πώληση τεμαχίων γης, οικοπέδων, ενώ τώρα έχουν βγει στον πάγκο περισσότερα «αγαθά». Το αποτέλεσμα όλων αυτών των παραχωρήσεων, εκποιήσεων και αναδασμών θα είναι –λογικά– μια συρρίκνωση αυτού που αποκαλούμε «Ελλάδα». Αυτό ήδη συντελείται και γι' αυτό η «στρατηγική της Χάγης» είναι κίβδηλη, ψεύτικη και αποπροσανατολιστική.

Διαλέγουμε νησί. Ερώτηση: Ποια νησιά είναι ελληνικά, σε ποια νησιά υπάρχει κυριαρχία της Ελλάδας, ποια νησιά «αλλάζουν χρήση» και χαρακτήρα, ποια νησιά αμφισβητεί η Τουρκία. Η Κύπρος δεν είναι κυρίαρχη χώρα. Σε κατοχή το 40% του νησιού, ενώ οι θάλασσές της είναι περικυκλωμένες και απειλούμενες από τουρκικά τρυπάνια και πολεμικά πλοία. Μάλιστα, με τη συμφωνία Τουρκίας-Διβύης, έχει ήδη αποκοπεί από την Ελλάδα. Καστελλόριζο: Για να φθάσει ο οποιοσδήποτε έλληνας επίσημος στο νησί θα παρενοχληθεί από αέρος και θαλάσσης από τις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις. Επιπλέον, ακούσαμε πως από την Κρήτη μόνο τα Χανιά είναι ελληνικά, ενώ η Γαύδος αμφισβητείται ως ελληνικό έδαφος. Συνεχίζοντας, η Δέσβος, η Χίος, η Σάμος και η Λέρος μετατρέπονται σε μόνιμες φυλακές προσφύγων με αποτέλεσμα να αλλάζει, να διαλύεται η κοινωνική ζωή των κατοίκων. Κι όταν αυτοί αντιδρούν τους αποκαλούν φασίστες και εθνικιστές.

Η γραμμή της Χάγης χρησιμεύει ως φύλλο συκής, ως γραμμή άμυνας, όχι της χώρας αλλά ενός πολιτικού προσωπικού που πρέπει να κλείσει την «υπόθεση» με μεγάλες υποχωρήσεις και ψάχνει τρόπο να παρουσιάσει το κομμάτιασμα και τη μοιρασιά ακόμα και ως επιτυχία

τακομιστικού εμπορίου, Ριβιέρες, μαρίνες, πεντάστερα ξενοδοχεία κ.λπ. Όλα μα όλα 100% σε ελληνικά χέρια και με τη βούλα... Και «στην ούγνια να γράφει Πειραιϊκή Πατραϊκή». Για δεκαετίες, η Πειραιϊκή-Πατραϊκή με εννέα εργοστάσια, θα απασχολεί 7.000 υπαλλήλους και θα παράγει 25 εκατομμύρια μέτρα υφάσματος ετησίως. Το 1992, η μεγαλύτερη κλωστοϋφαντουργία της Ελλάδας θα περνούσε στην ιστορία, ενώ τα περιουσιακά της στοιχεία θα εκποιούνταν έναντι πινακίου φακής. Τώρα ολόκληρη η χώρα αντί πινακίου φακής...

Υπό τη Διεύθυνση ποίων όλα αυτά;

Η κ. Ντόρα Μπακογιάννη δεν μπορεί με «λαϊκισμούς, πατριδοκαπηλίες και υψηλούς τόνους». Γιατί δεν μπορεί να μην ξέρει ότι όλα όσα περιγράψαμε συντελούνται και μάλιστα με γρήγορους ρυθμούς. Για κάποιον που θέλει πραγματικά να βγάλει συμπεράσματα υπάρχει ένα και ισχυρό που όμως κανένας από την άρχουσα τάξη δεν μπορεί να παραδεχτεί: η οργανική ενότητα ανάμεσα σε οικονομικά και γεωπολιτικά μνημόνια. Ένα ενιαίο σχέδιο συρρίκνωσης και τιμωρίας της Ελλάδας, διαμοιρασμού της ανάμεσα σε αρπακτικά του χρηματιστικού κεφαλαίου, χρησιμοποίησή της ως ορμητήριο πολέμων και ως φράκτη για τις μεταναστευτικές ροές. Μόνο ορισμένες περιοχές θα λειτουργούν ως τόποι αναψυχής πολυτελείας για τους μεγιστάνες, μακριά από τις καυτές ζώνες. Οι ομορφιές της χώρας προορίζονται αποκλειστικά για τους σύγχρονους δισεκατομμυριούχους.

Επομένως προς τι η «γραμμή της Χάγης»; Η γραμμή της Χάγης χρησιμεύει ως φύλλο συκής, ως γραμμή άμυνας, όχι της χώρας αλλά ενός πολιτικού προσωπικού που πρέπει να κλείσει την «υπόθεση» με μεγάλες υποχωρήσεις και ψάχνει τρόπο να παρουσιάσει το κομμάτιασμα και τη μοιρασιά ακόμα και ως επιτυχία.

Να το πούμε και διαφορετικά, πιο κωδικά. Η κατάσταση είναι δραματικότερη από ό,τι την παρουσιάζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις και τα ΜΜΕ. Η εθνική κρίση που κοντοζυγώνει θα είναι ολκής και με καθόλου εγγυημένη τη διαχείρισή της από τον δεδομένο πολιτικό κόσμο.

Δεν μπορούμε να επενδύσουμε τίποτα στη Διεύθυνση που έχουμε. Από αυτό να αρχίσουμε. Έπειτα να αναλογιστούμε πως παρά τα στραπάτσα στην ιστορία μας, δεν εξαφανιστήκαμε. Αναζητείται –και πόσο ένα στρατηγικό βάθος– όλων των ειδών– για την επιβίωση της μικρής μας χώρας μέσα στις καταιγίδες.

Οι «όλα τα κομματιάζω, όλα τα θρυμματίζω» θα σπάσουν τα μούτρα τους! Ελλάδα, άγριος σπόρος, φύτρωσε κι εδώ!

Διαλέγουμε θαλάσσια σύνορα. Αυτό που αναγνωρίζεται δια των όπλων είναι τα έξι μίλια, τίποτα άλλο. Αυτό που διεκδικείται είναι το μισό Αιγαίο δηλαδή μέχρι τον 25ο μεσημβρινό. Ό,τι θα πλέει στο ανατολικό μέρος του Αιγαίου θα προσαρτηθεί σιγά-σιγά στην Τουρκία. Το σημερινό γκριζάρισμα μεγάλων νησιών που αναφέραμε δεν είναι άσχετο με την μελλοντική πλήρη απώλεια αυτών των εδαφών.

Διαλέγουμε Θράκη. Ο Ερντογάν μας έχει ήδη αποσταλεί τηλεσίγραφο. Μέχρι τέλη Φεβρουαρίου πρέπει να τακτοποιήσουμε ορισμένες εκκρεμότητες αλλιώς θα αισθανθεί ενοχλημένος. Το έχει άλλωστε δηλώσει: «Μην μας ενοχλείτε και δεν θα σας πειράξουμε». Διαφορετικά, εύκολα ανοίγει και η «στροφή» της Θράκης με... αίτημα αυτονομίας, σημαίες και άλλα εργαλεία. Όλα είναι σχεδόν έτοιμα.

Διαλέγουμε Βορρά-Νότο. Η υπόθεση «ελληνικό ποδόσφαιρο» έφερε εμμέσως πλην σαφώς στην επιφάνεια τον κίνδυνο χωρισμού της χώρας σε Βορρά και Νότο. Η σύμπλεξη ολιγαρχών –που έχουν στα χέρια τους ποδοσφαιρικές ομάδες και διοικούν περιοχές– με τον πολιτικό κόσμο, δημιουργεί εντάσεις, εξαρτήσεις αλλά και φιλοδοξίες για αμεσότερους πολιτικούς ρόλους από μεριάς των ολιγαρχών. Έτσι, στο τοπίο των γεωπολιτικών αναδασμών δεν αποκλείονται περιέργοι προσανατολισμοί που θα αδυνατίζουν το κεντρικό κράτος υπέρ μιας χώρας περιορισμένης κυριαρχίας και με διαιρεμένες περιφέρειες.

Διαλέγουμε ζώνες οικονομικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας. Διμάνι του Πειραιά, ΜΜΕ, περιοχές κοντά σε στρατιωτικές βάσεις, αεροδρόμια, χώροι διαμε-